

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

Επισπεύδον Υπουργείο : Υπουργείο Δικαιοσύνης

Στοιχεία επικοινωνίας: Γραφείο Υπουργού Δικαιοσύνης, Φώτιος Στεφανής- Δήμητρα
Σταματίου, τηλ :2107709660 Email: grammateia@justice.gov.gr

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης
στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	X
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	

ΕΝΟΤΗΤΑ Α: Αιτιολογική έκθεση

- ¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.
- ² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.
- ³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.
- ⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.
- ⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.
- ⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης

1.

Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;

ΜΕΡΟΣ Α:

Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός των ρυθμίσεων για τη διεθνή εμπορική διαιτησία και η εναρμόνιση των διατάξεων του εθνικού δικαίου με τον Πρότυπο Νόμο της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL), όπως αυτός επικαιροποιήθηκε το έτος 2006.

Η διαιτησία και ειδικότερα η διεθνής διαιτησία συνιστά προϊόν της αυτονομίας των βουλήσεων των μερών. Δηλαδή, τα μέρη ελεύθερα αποφασίζουν την υπαγωγή των διαφορών τους στη διαιτησία και επιλέγουν το εφαρμοστέο για την επίλυση της διαφοράς δίκαιο. Η βούληση των μερών για υπαγωγή μιας διαφοράς σε διαιτησία είναι συμβατή με την αρχή του φυσικού δικαστή (κανείς δεν στερείται χωρίς τη θέλησή του τον δικαστή που του έχει ορίσει ο νόμος). Σημειώνεται ότι κεντρική σημασία σε κάθε διεθνή διαιτησία αποκτά ο τόπος ή η έδρα της διαιτησίας, διότι αφενός μεν κατά κανόνα είναι το δίκαιο της οικείας πολιτείας το οποίο διέπει τη διεξαγόμενη στην επικράτεια του διαιτησία, ενώ τα πολιτειακά δικαστήρια του τόπου της διαιτησίας ασκούν τις υποστηρικτικές της διαιτησίας αρμοδιότητες και παράλληλα ασκούν τον δικαστικό έλεγχο των διαιτητικών αποφάσεων. Τις δύο αυτές βασικές αρχές, δηλαδή της αυτονομίας των μερών και της έδρας της διαιτησίας ως του κρίσιμου νομικού συνδέσμου κάθε διαιτησίας με την οικεία έννομη τάξη στην οποία αυτή διεξάγεται, αποτυπώνει και προάγει η προτεινόμενη ρύθμιση.

Συγκεκριμένα, σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η εμπέδωση της διεθνούς διαιτησίας στην ελληνική έννομη τάξη ως προϊόντος της αυτονομίας των μερών, ώστε τα μέρη ελεύθερα: α) να αποφασίζουν την υπαγωγή των διαφορών τους στη διαιτησία, β) να επιλέγουν τους διαιτητές, γ) να διαμορφώνουν τη διαιτητική διαδικασία και δ) να επιλέγουν το εφαρμοστέο για την επίλυση της διαφοράς τους δίκαιο με κύριο σκοπό η Ελλάδα να αποκτήσει έναν σύγχρονο νόμο περί διεθνούς εμπορικής διαιτησίας και να καταστεί ελκυστική ως προτιμώμενος τόπος διεξαγωγής διεθνών διαιτησιών. Σε αυτό συνηγορεί και το παράδειγμα άλλων εννόμων τάξεων, όπου ένα σταθερό και ισορροπημένο καθεστώς που διέπει τις διαιτητικές διαφορές μπορεί να συμβάλλει στην αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (βλ. ΗΠΑ, Ελβετία, Γαλλία). Η εξέλιξη αυτή, η οποία παρατηρείται στις ανωτέρω έννομες τάξεις, εξηγείται από το ότι διαθέτουν μια νομοθεσία ιδιαίτερα «φιλική» προς τη διαιτησία προσεγγίζοντας τη διαιτησία ως έναν ισότιμο μηχανισμό επίλυσης των διαφορών, διατηρώντας παράλληλα τον επιβαλλόμενο δικαστικό έλεγχο των διαιτητικών αποφάσεων από τα πολιτειακά δικαστήρια.

Επιπλέον, σε σχέση με την υφιστάμενη ρύθμιση του ν. 2735/1999 (Α' 167) εισάγονται οι εξής καινοτομίες:

- Καθιερώνεται η γενική αρχή ότι διαιτητεύσιμες είναι κατ' αρχήν όλες οι διαφορές, εκτός αν ο νόμος το απαγορεύει. Η διάταξη αυτή δημιουργεί κατ' αρχήν τεκμήριο διαιτητευσιμότητας για όλες τις διαφορές, εκτός αν ο νόμος εξαιρεί ορισμένη διαφορά ή ορισμένη κατηγορία διαφορών από την υπαγωγή στη διαιτησία.

- Επιλύεται το ζήτημα του διορισμού διαιτητών (από το δικαστήριο) επί πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου όταν η διαιτησία είναι πολυμελής, η οποία επεκτείνεται σε οποιαδήποτε περίπτωση αδυναμίας ορισμού μονομελούς ή πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου εντός ενενήντα (90) ημερών από την προσφυγή στη διαιτησία.

- Ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις της πολυμερούς διαιτησίας.
- Θεσπίζεται η εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου να διατάσσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων που θεωρεί αναγκαία σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς ή την έκδοση προσωρινής διαταγής.
- Αναγνωρίζεται στο διαιτητικό δικαστήριο η εξουσία να επιβάλει στα μέρη να προσκομίσουν έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά μέσα που βρίσκονται στη διάθεσή τους και πιθανολογείται ότι θα έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της διαιτησίας.

Τέλος, σημειώνεται ότι μια πρόσθετη καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η συστηματική και ενιαία αντιμετώπιση και οργάνωση των θεσμικών διαιτησιών στην Ελλάδα, οι οποίες ρυθμίζονται από τα άρθρα 131 και 132 του ν. 4194/2013 [Κώδικας Δικηγόρων, (Α' 208)]. Εντούτοις, οι σχετικές ρυθμίσεις δεν καλύπτουν πλήρως τις πρακτικές ανάγκες, γι' αυτό και στην πράξη εμφανίστηκαν ορισμένοι «οργανισμοί» θεσμικής διαιτησίας, χωρίς να διαθέτουν τα ποιοτικά κριτήρια για να θεωρηθούν ως τέτοιοι. Ενόψει του παραπάνω φαινομένου, με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται η καθιέρωση ορισμένων ελάχιστων προϋποθέσεων για την ίδρυση αυτών των οργανισμών.

ΜΕΡΟΣ Β:

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποβλέπουν στην ενίσχυση των εσόδων των ειδικών διανεμητικών λογαριασμών που υφίστανται στους κατά τόπους συλλόγους των δικαστικών επιμελητών και ρυθμίζονται τα ζητήματα αρμοδιότητας και απαρτίας της Γ.Σ. του εκάστοτε συλλόγου δικαστικών επιμελητών σχετικά με τη συζήτηση και λήψη απόφασης που αφορά τα σχετικά με το άρθρο 51 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών [ν. 2318/1995, (Α' 126)] και συγκεκριμένα τη λειτουργία του ειδικού διανεμητικού λογαριασμού.

2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
----	--------------------------

ΜΕΡΟΣ Α:

Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντιμετωπίζεται η αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου για τη διεθνή εμπορική διαιτησία στην Ελλάδα, μέσω της εισαγωγής μιας νέας ρύθμισης, αφού κρίθηκε ότι οι διατάξεις του ν. 2735/1999 (Α' 167) είναι παρωχημένες και δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες νομικές και διεθνείς εξελίξεις στο πεδίο της διεθνούς εμπορικής διαιτησίας. Ενδεχόμενη παρέμβαση στον ήδη υφιστάμενο νόμο θα στερούσαν ενότητας και συνοχής και δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει τη δυναμική εξέλιξη, η οποία χαρακτηρίζει το πεδίο της διεθνούς εμπορικής διαιτησίας.

Για τους ανωτέρω λόγους:

Α) Κρίθηκε σκόπιμη για λόγους ασφάλειας δικαίου η μη ενοποίηση των διατάξεων περί εσωτερικής - που ρυθμίζεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [ΚΠολΔ, π.δ. 503/1985, (Α' 182)] – και διεθνούς διαιτησίας.

Β) Οι τροποποιήσεις του Πρότυπου Νόμου, που εισήχθησαν το 2006, δεν ενσωματώνονται αυτούσιες, αλλά επελέγη η διαμόρφωση ενός πιο σύγχρονου νομοθετικού κειμένου. Συγκεκριμένα, υιοθετήθηκαν σχεδόν όλες οι τροποποιήσεις του Πρότυπου Νόμου, εκτός από τις διατάξεις περί ασφαλιστικών μέτρων, ως προς τις οποίες προτιμήθηκε η θέσπιση μιας καινοτόμου διάταξης (άρθρο 25), η οποία συμπυκνώνει την ουσία των προϋποθέσεων και της έκτασης της εξουσίας του διαιτητικού δικαστηρίου να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα.

Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα σταθερό και σύγχρονο πλαίσιο διαιτητικής επίλυσης των διαφορών κατά τρόπο που θα προσελκύσει ξένους επενδυτές.

Συγκεκριμένα, η προτεινόμενη ρύθμιση αναμένεται να επιδράσει θετικά σε εξωστρεφείς, εξαγωγικές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις νέας τεχνολογίας, επιχειρήσεις εισαγωγέων, εμπορικούς διανομείς, εμπορικούς αντιπροσώπους, δικηγορικές εταιρείες και, δικηγόρους, διευκολύνοντας εξαιρετικά τις ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα δεδομένου ότι οι επενδυτές ενδιαφέρονται πάντοτε για τους τρόπους επίλυσης των διαφορών που θα προκύψουν από τις επενδύσεις τους.

ΜΕΡΟΣ Β:

Άρθρο 50: Ιδιαίτερα αναγκαία καθίσταται η προτεινόμενη ρύθμιση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των επιβαρύνσεων επί των κάθε είδους αμοιβών των δικαστικών επιμελητών. Η θέσπιση παρακράτησης υπέρ διανεμητικού λογαριασμού εξασφαλίζει την είσπραξη των πόρων των συλλόγων δικαστικών επιμελητών και την επιβαλλόμενη από τον ρόλο τους οικονομική τους ανεξαρτησία, ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ των μελών και συμβάλλει στην αποτροπή και καταπολέμηση φαινομένων αθέμιτων πρακτικών που υπονομεύουν την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών και την ισότητα πρόσβασης των πολιτών στις διαδικασίες επιδόσεων και αναγκαστικών εκτελέσεων, διαδικασίες που συνιστούν κρίσιμο τμήμα του δικαιώματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη, όπως πάγια κρίνουν τα ελληνικά και διεθνή δικαστήρια.

Άρθρα 51 και 52: Προκειμένου να εξασφαλιστεί η υλοποίηση της σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης, επιβάλλεται να ρυθμιστεί εκ νέου το ζήτημα της πλειοψηφίας που απαιτείται για την εγκριτική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών, καθώς η μέχρι σήμερα ισχύουσα ιδιαίτερα περιοριστική ρύθμιση της περ. γ' του άρθρου 97 και της παρ. 2 του άρθρου 99 του Κώδικα αποδείχτηκε στην πράξη ότι καθιστά εξαιρετικά δύσκολη την υλοποίηση της νομοθετικής πρόβλεψης για τη σύσταση ειδικών λογαριασμών, ιδίως εν όψει της γεωγραφικής διασποράς των δικαστικών επιμελητών μελών των Συλλόγων.

3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	<p>ΜΕΡΟΣ Α: Αφορούν στις επιχειρήσεις, στους δικηγόρους και στις δικηγορικές εταιρείες, καθώς επίσης και όλους τους ξένους επενδυτές στην Ελλάδα και δυνητικά σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με συμφωνία υπάγεται στις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης.</p> <p>ΜΕΡΟΣ Β: Αφορά στους δικαστικούς επιμελητές και στους Συλλόγους τους.</p>

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης

4.	<p>Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν;</p> <p style="text-align: center;">ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;</p>
	Ο Πρότυπος Νόμος της UNCITRAL είχε ενταχθεί στην ελληνική έννομη τάξη μέσω του ν. 2735/1999 (Α'167).
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας

i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ X ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	<ul style="list-style-type: none"> - Πάνω από ογδόντα (80) κράτη έχουν προχωρήσει σε ενσωμάτωση του Πρότυπου Νόμου της UNCITRAL για τη διεθνή εμπορική διαιτησία, εκ των οποίων τα δέκα (10) είναι κράτη-μέλη της ΕΕ. Από τα τελευταία, ορισμένα όπως η Ιρλανδία και η Σλοβακία, έχουν ενσωματώσει την επικαιροποιημένη εκδοχή του, όπως αυτή διαμορφώθηκε το 2006. Η Κύπρος, που συναγωνίζεται την Ελλάδα ως έδρα ελληνόφωνων διαιτησιών ή διαιτησιών επί διαφορών που αφορούν στην Ελλάδα, μελετά την ενσωμάτωση της επικαιροποιημένης εκδοχής του Πρότυπου Νόμου. - Ως προς το άρθρο 11 της προτεινόμενης ρύθμισης νομοθετικό πρότυπο αποτέλεσε το άρθρο 10:166 του Ολλανδικού Αστικού Κώδικα. - Ως προς το άρθρο 43 της προτεινόμενης ρύθμισης νομοθετικά πρότυπα αποτέλεσαν το άρθρο 1522 του Γαλλικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και εν μέρει το άρθρο 192 του Ελβετικού.
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς	- Report of the United Nations Commission on

οργανισμούς:	International Trade Law on the work of its eighteenth session (Vienna, 3 – 21 June 1985), Yearbook UNCITRAL 1985, παρ. 128.
--------------	---

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
	<div style="display: flex; flex-wrap: wrap; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> <div style="text-align: center;">☐ </div> </div>

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;
i) βραχυπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α: Η αξιολογούμενη ρύθμιση επιτρέπει στην Ελλάδα να καταστεί ελκυστική έδρα διεθνών διαιτησιών σε σχέση με άλλα κράτη της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ.
ii) μακροπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α:

	<p>Η ρύθμιση αναμένεται ότι θα ενισχύσει την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας και θα τονώσει τις ελληνικές εξαγωγές. Επιπλέον θα συντελέσει στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων, αφού οι αλλοδαποί επενδυτές επιδιώκουν κατά κανόνα την επίλυση των διαφορών τους μέσω διαιτησίας και χωρίς προσφυγή στα πολιτειακά δικαστήρια.</p>
--	--

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

➤ Δημόσια Διοίκηση – Δημόσια τάξη – Δικαιοσύνη:

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός δημοσίων υπαλλήλων							
Αριθμός/ποσοστό α) μονίμων/ίσαχ β) ίσοχ και γ) μετακλητών υπαλλήλων							
Αναλογία υπαλλήλων ανά τμήμα, διεύθυνση, γενική διεύθυνση							
Ποσοστό υπαλλήλων με πρόσβαση στο INTERNET							
Αριθμός υπηρεσιών με εσωτερική δικτύωση (intranet)							
Αναλογία Η/Υ ανά θέση εργασίας							
Αριθμός ιστοσελίδων δημοσίων υπηρεσιών και φορέων/ σύνολο δημοσίων υπηρεσιών και φορέων							
Αριθμός κέντρων πληροφόρησης πολιτών, σε κεντρικό, περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο καθώς και σε επίπεδο νομικών προσώπων, οργανισμών κλπ							
Αριθμός ατόμων που εξυπηρετούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά έτος και ανά υπηρεσία							
Κόστος προσωπικού (δαπάνες μισθοδοσίας και πρόσθετες δαπάνες ως ποσοστό επί της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο)							
Κόστος διαχείρισης θεμάτων προσωπικού: δαπάνες μονάδων προσωπικού ως ποσοστό της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο							

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Διαπραχθέντα αδικήματα, δράστες αδικημάτων και αναλογία ανά 100.000 κατοίκους							
Αδικήματα Ποινικού Κώδικα κατά κατηγορίες και κατά γεωγραφική περιοχή							
Διαπραχθέντα αδικήματα και θεωρούμενοι ως δράστες αυτών κατά εθνικότητα, φύλο και τάξεις ηλικιών							
Ετήσια στατιστική απεικόνιση των αδικημάτων και αξιόποινων συμπεριφορών που προκαλούν το κοινό αίσθημα (ανθρωποκτονίες, ληστείες, κλοπές – διαρρήξεις)							
Αδικήματα που αφορούν στην παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα							
Συχνότητα εγκλημάτων ανά τύπο εγκλήματος							
Ποσοστό εγκληματικών περιπτώσεων που εξιχνιάστηκαν στο σύνολο των εγκλημάτων							
Σύνολο εργαζομένων στη δημόσια ασφάλεια							
Αριθμός κατοίκων ανά αστυνομικό, ανά αστυνομικό τμήμα και ανά περιοχή αστυνόμευσης							
Αναλογία αστυνομικών ανά 1000 κατοίκους – αναλογία κατοίκων ανά αστυνομικό τμήμα και περιοχή αστυνόμευσης							
Κατά κεφαλή καθαρές δαπάνες για αστυνομικές υπηρεσίες							
Κατανομή πόρων για την αντιμετώπιση της παραβατικής συμπεριφοράς ανά τομείς (π.χ. εγκλήματα βίας, οικονομικά εγκλήματα, ναρκωτικά, τροχαία, κλοπές, τρομοκρατία)							

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εισερχόμενων αστικών, εργατικών και εμπορικών διαφορών							
Αριθμός εισερχόμενων διοικητικών περιπτώσεων							
Συνολικός χρόνος που απαιτείται για την επίλυση αστικών, εμπορικών, εργατικών, διοικητικών και άλλων υποθέσεων							
Μέσος χρόνος έκδοσης δικαστικών αποφάσεων (Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία, Εφετεία, Άρειος Πάγος/Συμβούλιο Επικρατείας)							
Μέσος όρος των υποθέσεων ανά δικαστή (ποινικά, πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια)							
Ποσοστό δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνονται μετά από έφεση ή αναίρεση							
Αριθμός υποθέσεων που επιλύονται με το σύστημα του εξωδικαστικού συμβιβασμού							

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Αξιοποίηση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών, πχ. διαμεσολάβηση							
Στήριξη των ατόμων που χρήζουν προστασίας αλλά δεν διαθέτουν πόρους (νομική προστασία)							
Κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη							
Ποσοστό ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων							
Ποσοστό διεκπεραιουμένων κατ' έτος υποθέσεων έναντι εκκρεμών (σε ετήσια και συνολική βάση εκκρεμοτήτων)							
Ποσοστό ποινικών υποθέσεων, σε ετήσια βάση, για τις οποίες επιβλήθηκαν ποινές μετατρέψιμες σε χρέη							
Μέσο κόστος σωφρονιστικού συστήματος ανά κρατούμενο							
Αναλογία προσωπικού φύλαξης (φυλάκων) ανά κρατούμενο							

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης⁸

14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	<i>Άρθρο</i>	<i>Στόχος</i>
	1	Τίθεται ο σκοπός του παρόντος. Συγκεκριμένα, σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η εμπέδωση της διεθνούς διαιτησίας στην ελληνική έννομη τάξη ως προϊόν αυτονομίας των μερών, ώστε τα μέρη να αποφασίζουν ελεύθερα: α) την υπαγωγή των διαφορών τους στη διαιτησία, β) να επιλέγουν τους διαιτητές, γ) να διαμορφώνουν τη διαιτητική διαδικασία και δ) να επιλέγουν το εφαρμοστέο για την επίλυση της διαφοράς τους δίκαιο, με τελικό στόχο η Ελλάδα να αποκτήσει έναν σύγχρονο νόμο περί διεθνούς εμπορικής διαιτησίας και να καταστεί ελκυστική ως προτιμώμενος τόπος διεξαγωγής διεθνών διαιτησιών.
	2	Τίθεται το αντικείμενο του παρόντος. Ειδικότερα, αντικείμενο της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η ενσωμάτωση των νομικών και διεθνών εξελίξεων στο πεδίο της διεθνούς εμπορικής διαιτησίας, λαμβάνοντας υπόψη τις τροποποιήσεις της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL) του 2006 στον Πρότυπο Νόμο και τις νεότερες τάσεις της διεθνούς θεωρίας και πρακτικής της διεθνούς διαιτησίας.
	3	Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος. Σημειώνεται ότι οι όροι «εγκατάσταση» και «συνήθης διαμονή» νοούνται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Καθίσταται, επίσης, σαφές στην περ. γ της παρ. 2 ότι τα μέρη μπορούν με συμφωνία τους να υπαχθούν στον παρόντα νόμο και πέραν της συνδρομής των περιπτώσεων των προηγούμενων εδαφίων της παρ. 2, οι οποίες υλοποιούν την αρχή της εδαφικότητας. Η συμφωνία των μερών περί υπαγωγής στον παρόντα νόμο, προϋποθέτει ότι συντρέχει και το πρωταρχικό κριτήριο της εφαρμογής του νόμου, όπως αυτό ορίζεται στην παρ. 1, δηλαδή το κριτήριο της εδαφικότητας. Στην παρ. 4 εισάγεται μια από τις καινοτόμες διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης, η οποία καθιερώνει τη γενική αρχή ότι μπορούν κατ' αρχήν όλες οι διαφορές να υπαχθούν στη διαιτησία, εκτός αν ο νόμος το απαγορεύει. Επί της ουσίας, δημιουργείται κατ' αρχήν τεκμήριο διαιτητευσιμότητας για όλες τις διαφορές, εκτός αν ο νόμος εξαιρεί ορισμένη διαφορά ή ορισμένη κατηγορία διαφορών από την υπαγωγή στη διαιτησία.
	4	Στην προτεινόμενη ρύθμιση τίθενται οι ορισμοί. Ειδικότερα, εισάγεται ο ορισμός της προσφυγής στη διαιτησία, ενώ διευκρινίζεται ότι η συμφωνία διαιτησίας επιφέρει ενσωμάτωση του οικείου κανονισμού διαιτησίας στη διαιτητική συμφωνία.
	5	Στόχος της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η μεταφορά της αντίστοιχης διάταξης του Πρότυπου Νόμου, όπως τροποποιήθηκε το 2006. Η παρ. 1 επισημαίνει τη διεθνή

	<p>προέλευση του Πρότυπου Νόμου και συνιστά στον ερμηνευτή την ανάγκη προώθησης της ενιαίας εφαρμογής του, ώστε να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του σε όλες τις έννομες τάξεις οι οποίες τον έχουν ενσωματώσει. Στην παρ. 2 τονίζεται η ανάγκη τήρησης της αρχής της καλής πίστης κατά την ερμηνεία του νόμου. Με τις παρ. 3 και 4 τίθενται οι αναγκαίοι ερμηνευτικοί κανόνες για την ομοιόμορφη και ενιαία εφαρμογή του νόμου.</p>
6	<p>Στην προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζονται οι περιπτώσεις από τις οποίες προκύπτει ότι το έγγραφο περιήλθε στον παραλήπτη του, καθώς και το χρονικό σημείο παράδοσής του. Επίσης ορίζεται ρητά ότι το παρόν δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων.</p>
7	<p>Προσδιορίζεται η έννοια της παραίτησης από το δικαίωμα προβολής αντιρρήσεων σε περίπτωση παρέκκλισης από τις διατάξεις του παρόντος ή τους όρους της συμφωνίας διαιτησίας.</p>
8	<p>Ορίζεται το εύρος των εξουσιών των πολιτειακών δικαστηρίων. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι το δικαστήριο έχει όσες αρμοδιότητες ρητά προβλέπονται στον παρόντα νόμο.</p>
9	<p>Ρυθμίζεται η αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε διαδικασίες αρωγής και εποπτείας της διαιτησίας. Διευκρινίζεται ότι για την αγωγή ακύρωσης αρμόδιο είναι το Τριμελές Εφετείο, ενώ ταυτόχρονα καλύπτεται το κενό που υπήρχε στη ρύθμιση του ν. 2735/1999 (Α' 167) και ορίζεται ως εφαρμοστέα διαδικασία η διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [ΚΠολΔ, π.δ. 503/1985, (Α' 182)].</p>
10	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση διακρίνεται η αυτοτελής διαιτητική συμφωνία από τη διαιτητική συμφωνία, η οποία περιλαμβάνεται ως ρήτρα σε μία ουσιαστική σύμβαση. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η διαιτητική συμφωνία είναι έγγραφη, ο έγγραφος τύπος όμως είναι αποδεικτικός και όχι συστατικός. Ως έγγραφο ορίζεται και κάθε ψηφιακή καταγραφή ήχου, εικόνας και συμβόλων, που επιτρέπει την εκ των υστέρων διαπίστωση της προέλευσής της από συγκεκριμένο εκδότη και την πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας. Ιδίως η ανωτέρω αναφορά επιτρέπει την υπαγωγή στην έννοια της έγγραφης κατάρτισης της διαιτητικής συμφωνίας και άλλων μορφών επικοινωνίας των συναλλασσόμενων, αφού καθιερώνει τις δυο θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να ισχύουν σε κάθε μορφή ηλεκτρονικής-ψηφιακής συναλλαγής, δηλαδή αφενός μεν το να είναι ασφαλής η προέλευση του «εγγράφου» και συνεπώς της περιεχόμενης σε αυτό δήλωσης βούλησης από τον συγκεκριμένο εκδότη, αφετέρου δε, να υπάρχει δυνατότητα της εκ των υστέρων διερεύνησης της γνησιότητας της προέλευσης αυτής. Επίσης, ορίζεται η έννοια των κατά</p>

	<p>παραπομπή διαιτητικών συμφωνιών και ότι η ανεπιφύλακτη συμμετοχή των μερών στη διαιτητική διαδικασία αποδεικνύει την κατάρτιση της διαιτητικής συμφωνίας. Σημειώνεται ότι στην ευρύτερη ρύθμιση των κατά παραπομπή διαιτητικών συμφωνιών εμπίπτει και η περίπτωση της ρητής αναφοράς από φορτωτική σε ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση μεταφοράς, ώστε να παρέλκει η αυτοτελής ρύθμιση, όπως προβλεπόταν στην παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 2735/1999 (Α'167).</p>
11	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση εισάγει στην παρ. 1 την εξής καινοτομία σε σχέση με το υφιστάμενο καθεστώς: περιέχει κανόνα σύγκρουσης, σύμφωνα με τον οποίο το ουσιαστικό κύρος της διαιτητικής συμφωνίας, πέραν του τυπικού που ρυθμίζεται στο άρθρο 10, κρίνεται με το δίκαιο είτε α) στο οποίο την υπήγαγαν τα μέρη είτε β) του τόπου της διαιτησίας είτε γ) που διέπει την ουσιαστική συμφωνία των μερών. Στη παρ. 2 αντιμετωπίζεται το ζήτημα της επίδρασης της πτώχευσης και των λοιπών διαδικασιών αφερεγγυότητας στη συμφωνία διαιτησίας. Με την εν λόγω ρύθμιση γίνεται κατ' αρχήν δεκτό ότι όλες οι διαδικασίες της παρ. 2 δεν επιδρούν στη συμφωνία διαιτησίας, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.</p>
12	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι εάν ένας από τους διαδίκους υποβάλλει αίτημα ενώπιον του πολιτειακού δικαστηρίου για την παραπομπή της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας διαιτησίας κατά την πρώτη συζήτηση στο δικαστήριο, αυτό γίνεται δεκτό εάν το δικαστήριο δεν διαπιστώσει ότι η συμφωνία διαιτησίας είναι άκυρη, ανενεργός ή μη επιδεκτική εφαρμογής. Επισημαίνεται ότι, αν επί της δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου έχει αποφανθεί ήδη το διαιτητικό δικαστήριο, την τυχόν προσαγόμενη απόφαση αυτού λαμβάνει υπόψη και συνεκτιμά το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου ασκείται αγωγή για διαφορά, επί της οποίας υφίσταται διαιτητική συμφωνία.</p>
13	<p>Προβλέπεται ότι η συμφωνία διαιτησίας δεν εμποδίζει τα μέρη να ζητήσουν από το δικαστήριο να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σχετικά με το αντικείμενο της διαιτησίας, πριν ή μετά την έναρξη της διαιτησίας.</p>
14	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζει αφενός μεν την ελευθερία των μερών να ορίσουν τον αριθμό των διαιτητών, όπως προβλέπεται και στον Πρότυπο Νόμο, αφετέρου δε προσδιορίζει την υποχρέωση να είναι μονός ο αριθμός αυτών.</p>
15	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία ορισμού διαιτητών. Ειδικά για την παρ. 5 πρέπει να σημειωθεί ότι το δικαστήριο κατά τον ορισμό διαιτητών λαμβάνει υπόψη και συνεκτιμά τη συμφωνία των μερών, αλλά και τις προτάσεις που τα μέρη υποβάλλουν κατά τη δικαστική διαδικασία διορισμού διαιτητών.</p>
16	<p>Στόχος της προτεινόμενης ρύθμισης είναι ο από κοινού</p>

	<p>ορισμός διαιτητή όταν η διαιτησία είναι πολυμερής, δηλαδή υπάρχουν παραπάνω του ενός ενάγοντες και εναγόμενοι. Στην παρ. 2 καθορίζονται οι εξουσίες του δικαστηρίου στην περίπτωση αδυναμίας ορισμού κοινού διαιτητή από τα μέρη. Συγκεκριμένα το δικαστήριο έχει εξουσία να ορίσει εν όλω ή εν μέρει το διαιτητικό δικαστήριο, αλλά και να καθορίσει τον προεδρεύοντα του διαιτητικού δικαστηρίου. Εφόσον το δικαστήριο προβεί σε ολική ανασυγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, μπορεί κατά την κρίση του, να επιβεβαιώσει ή να ανακαλέσει τους τυχόν ορισθέντες διαιτητές.</p>
17	<p>Προβλέπεται ο ορισμός των διαιτητών από το δικαστήριο με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 16 σε περίπτωση που δεν έχει ορισθεί το διαιτητικό δικαστήριο μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την προσφυγή στη διαιτησία. Σημειώνεται ότι ο χαρακτήρας της διάταξης είναι ενδοτικού δικαίου.</p>
18	<p>Ορίζονται οι λόγοι εξαίρεσης του διαιτητή από τη διαδικασία της διαιτησίας. Επιπλέον, προβλέπεται ότι αίτηση εξαίρεσης διαιτητή επιτρέπεται μόνον αν υπάρχει γεγονός ή κατάσταση που γεννά εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του ή αν στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν οι ιδιότητες που συμφώνησαν τα μέρη.</p>
19	<p>Προβλέπεται η διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή. Ειδικότερα, ορίζεται ότι η αίτηση εξαίρεσης διαιτητή που υποβάλλεται στο διαιτητικό δικαστήριο κρίνεται από αυτό χωρίς τη συμμετοχή του υπό εξαίρεση διαιτητή. Η μη συμμετοχή του υπό εξαίρεση δικαστή δεν του αφαιρεί το δικαίωμα να τοποθετηθεί επί του ζητήματος. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε απαραίτητη ενόψει της θεμελιώδους αρχής «nemo iudex in causa sua», δηλαδή κανένας δικαστής των δικών του υποθέσεων, που συνιστά τον πυρήνα της αρχής της αμερόληπτης και απροσωπόληπτης κρίσης. Η αντίθετη διάταξη του Πρότυπου Νόμου, η οποία υπονοεί ότι επί της αίτησης εξαίρεσης αποφαίνεται primo loco το διαιτητικό δικαστήριο με τη συμμετοχή του υπό εξαίρεση διαιτητή, έχει προκαλέσει πολλαπλή και εύλογη κριτική.</p>
20	<p>Ορίζεται ότι με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, αν διαιτητής βρίσκεται σε πραγματική ή νομική αδυναμία να εκπληρώσει τα καθήκοντά του ή για άλλους λόγους παραλείπει να ενεργήσει εντός εύλογου χρόνου, η ιδιότητα του διαιτητή παύει με παραίτησή του, με συμφωνία των μερών ή, ελλείψει συμφωνίας των μερών, με απόφαση του δικαστηρίου της παρ. 1 του άρθρου 9. Η εν λόγω απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.</p>
21	<p>Στο υφιστάμενο άρθρο 15 του ν. 2735/1999 (Α' 167) προβλέπεται ότι η διαδικασία θα συνεχιστεί από το σημείο κατά το οποίο διακόπηκε εξαιτίας της παύσης της εντολής του διαιτητή που αντικαταστάθηκε με ομόφωνη απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου. Με την προτεινόμενη διάταξη περί αντικατάστασης διαιτητή δεν επαναλαμβάνεται η προϋπόθεση της ομόφωνης απόφασης του διαιτητικού</p>

	<p>δικαστηρίου με τη νέα του σύνθεση για το ζήτημα αν η διαδικασία θα συνεχιστεί από το σημείο κατά το οποίο διακόπηκε εξαιτίας της παύσης της ιδιότητας του διαιτητή που αντικαταστάθηκε, διότι η προϋπόθεση αυτή μπορεί να αποτελέσει αφορμή παρέλκυσης της διαδικασίας. Επιπλέον, εισάγεται νέα ρύθμιση ως κύρωση της παράβασης από ένα μέρος του καθήκοντος καλόπιστης διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας. Τον αντικαταστάτη διαιτητή ορίζει το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9 ύστερα από αίτημα του άλλου μέρους. Η διάταξη σκοπεύει να αντιμετωπίσει μία μορφή νομικού τακτικισμού («guerilla tactic»), ιδίως όταν το ένα μέρος, κατά παράβαση των υποχρεώσεών του που απορρέουν από τη διαιτητική συμφωνία αλλά και από το καθήκον καλόπιστης διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας, καθυστερεί ή αποφεύγει τον διορισμό διαιτητή ή προκαλεί διαδοχικές παραιτήσεις των από αυτό ορισμένων διαιτητών, με σκοπό την παρέλκυση της διαδικασίας.</p>
22	<p>Εισάγεται νέα διάταξη που δεν περιλαμβάνεται στον Πρότυπο Νόμο και ορίζει το μέτρο ευθύνης των διαιτητών. Ανάλογη διάταξη περιλαμβάνεται και στο άρθρο 881 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αλλά και στην παρ. 4 του άρθρου 73 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι οποίες, ως γενικές, θα μπορούσαν να τύχουν εφαρμογής και επί των διαιτησιών του παρόντος νόμου. Εντούτοις, περιλαμβάνεται ως ειδικότερη και στον παρόντα για λόγους σαφήνειας.</p>
23	<p>Ρυθμίζονται τα ζητήματα που αφορούν στην εξουσία του δικαστηρίου να αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του και την ύπαρξη ή την ισχύ της συμφωνίας διαιτησίας. Παρέχεται η δυνατότητα αυτοτελούς προσβολής της παρεμπίπτουσας επί της δικαιοδοσίας απόφασης του διαιτητικού δικαστηρίου ύστερα από συναίνεσή του, άλλως η παρεμπίπτουσα αυτή απόφαση συμπροσβάλλεται με την επί της ουσίας απόφαση. Υπάρχουν ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες η ύπαρξη ή μη δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου μπορεί να είναι πραγματικά αμφίβολη, οπότε είναι προς το καλώς εννοούμενο συμφέρον όλων των εμπλεκόμενων πλευρών το ζήτημα της δικαιοδοσίας να ξεκαθαρίζεται έγκαιρα από το αρμόδιο πολιτειακό δικαστήριο. Επιπλέον, διευκρινίζεται εμμέσως ότι αντικείμενο προσβολής μπορεί να είναι τόσο η θετική, όσο και η αρνητική περί δικαιοδοσίας απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου, ένα ζήτημα που είχε δημιουργήσει αμφιβολίες στην ελληνική θεωρία του δικαίου της διαιτησίας, ενώ ταυτόχρονα καθορίζεται η προθεσμία της αυτοτελούς άσκησης αγωγής ακύρωσης κατά της παρεμπίπτουσας επί της δικαιοδοσίας απόφασης.</p>
24	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση αντιμετωπίζει για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη το ζήτημα του καθορισμού των προϋποθέσεων των πολυμερών διαιτησιών συνιστώντας</p>

	<p>ταυτόχρονα και διεθνή πρωτοτυπία καθώς αντίστοιχη ρύθμιση δεν απαντάται στον Πρότυπο Νόμο. Συγκεκριμένα, η προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζει τις προϋποθέσεις της πολυμερούς διαιτησίας. Αναγνωρίζει ως επιτρεπτές μορφές υποκειμενικής διεύρυνσης της διαιτητικής δίκης αφενός μεν την πρόσθετη παρέμβαση, οπότε ο παρεμβαίνων έχει έννομο συμφέρον στην επίλυση της κύριας διαφοράς και μάλιστα ικανό ως προς τη φύση, αλλά και τον βαθμό της έντασής του, αφετέρου δε, κάθε άλλη μορφή υποκειμενικής διεύρυνσης με την προσθήκη κύριου διαδίκου όπως λόγω χάρη την κύρια παρέμβαση, οπότε ο παρεμβαίνων διεκδικεί έναντι των αρχικών διαδίκων το αντικείμενο της διαφοράς ή την εναγωγή τρίτου από έναν ή και τους δύο εκ των αρχικών διαδίκων. Σημειώνεται ότι το πρόσθετο μέρος που επιδιώκει τη συμμετοχή του στη διαιτησία, εξ ορισμού αποδέχεται το ήδη συγκροτημένο δικαστήριο.</p> <p>Προβλέπεται ότι το διαιτητικό δικαστήριο έχει την εξουσία να συνενώσει τις περισσότερες δίκες σε μία διαδικασία ενώπιον του. Τέλος, προβλέπεται ότι η ύπαρξη κοινής διαιτητικής συμφωνίας μεταξύ αρχικών διαδίκων και τρίτου αποτελεί αναγκαία, όχι όμως πάντα και ικανή συνθήκη για τη συντέλεση της υποκειμενικής διεύρυνσης της διαιτητικής δίκης.</p>
<p>25</p>	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση αποτελεί μια από τις πλέον πρωτοπόρες του προωθούμενου νομοσχεδίου. Συγκεκριμένα, το παρόν άρθρο αφορά στη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από το διαιτητικό δικαστήριο, η οποία υλοποιείται, αναλόγως των περιστάσεων, με κάθε πρόσφορο τρόπο όπως με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με τηλεφωνική εντολή, με γραπτή διαταγή κ.λπ. ή και με διαιτητική απόφαση.</p> <p>Το διαιτητικό δικαστήριο δεν διατάσσει τα αιτούμενα ασφαλιστικά μέτρα, αλλά όσα εκείνο θεωρεί αναγκαία σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς. Επομένως, το διαιτητικό δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τα σχετικά αιτήματα των διαδίκων και διατάσσει τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα είτε για το αντικείμενο της διαφοράς είτε για την ίδια τη διαιτητική διαδικασία, όπως είναι, για παράδειγμα, τα ασφαλιστικά μέτρα για τη διασφάλιση αποδείξεων ή την εμπιστευτικότητα της διαδικασίας.</p> <p>Στην παρ. 2, 3 και 4 αποτυπώνονται οι βασικές προϋποθέσεις της λήψης ασφαλιστικών μέτρων, οι προϋποθέσεις έκδοσης προσωρινής διαταγής και η ισχύς των αποφάσεων του διαιτητικού δικαστηρίου, αντίστοιχα. Σημειώνεται ότι βασική αρχή για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων είναι η αρχή της αναλογικότητας, ώστε το διατασσόμενο ασφαλιστικό μέτρο να εξασφαλίζει τις ανάγκες του αιτούντος δίχως να προσβάλλονται υπέρμετρα τα συμφέροντα του καθ' ου το ασφαλιστικό μέτρο. Επίσης, για λόγους τήρησης της αρχής της ισότητας των όπλων των μερών, αντιμετωπίζεται το ζήτημα της προσωρινής διαταγής με βασική προϋπόθεση έκδοσης</p>

	<p>προσωρινής διαταγής την προηγούμενη ακρόαση του καθ' ου, εκτός αν πιθανολογείται ότι η κλήση αυτού θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα του μέτρου, οπότε η κλήση σε ακρόαση πραγματοποιείται μετά την πάροδο είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από την έκδοση της προσωρινής διαταγής.</p> <p>Στην παρ. 5 προβλέπεται η δυνατότητα αναγνώρισης και κήρυξης εκτελεστών των αποφάσεων του διαιτητικού δικαστηρίου περί ασφαλιστικών μέτρων εκτός αν είναι αντίθετες στη δημόσια τάξη, διότι αφενός μεν δεν ήταν σκόπιμη σε κάθε περίπτωση η κρίση του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων για την ύπαρξη και το κύρος της διαιτητικής συμφωνίας, αφετέρου δε απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ενός διαιτητικού δικαστηρίου προδήλως στερούμενου δικαιοδοσίας θα προσκρούει ούτως ή άλλως στη δημόσια τάξη. Τέλος, η παρ. 6 καθιερώνει μια πρωτοποριακή διάταξη, σύμφωνα με την οποία ο υπέρ ου το ασφαλιστικό μέτρο μπορεί να υποχρεωθεί σε εύλογη αποζημίωση του καθ' ου σε δύο εναλλακτικά προβλεπόμενες περιπτώσεις. Η πρώτη περίπτωση αποτελεί κύρωση λόγω παράβασης του καθήκοντος καλόπιστης διεξαγωγής της διαιτητικής δίκης, ενώ η δεύτερη συνιστά κύρωση λόγω της ανυπαρξίας ασφαλιστέου δικαιώματος του υπέρ ου.</p>
26	<p>Η προτεινόμενη διάταξη ορίζει ότι στη διαιτητική διαδικασία τηρείται η αρχή της ισότητας των όπλων. Η παροχή δυνατότητας ακρόασης είναι μεν πλήρης, πλην όμως σταθμίζεται και με τη διάρθρωση της διαδικασίας και δη με το καθήκον καλόπιστης διεξαγωγής της διαδικασίας.</p>
27	<p>Τίθενται οι διαδικαστικοί κανόνες της διαιτησίας. Ειδικότερα, ρυθμίζεται το ιδιαίτερα ευαίσθητο ζήτημα της εμπιστευτικότητας, ως προς την οποία ο νόμος δεν λαμβάνει θέση, αφήνοντας το ζήτημα στα μέρη ή στο διαιτητικό δικαστήριο, είτε ως προς την ύπαρξη ή μη της διαιτησίας είτε ως προς τη διαιτητική διαδικασία είτε ως προς το περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης. Επιπλέον, διευκρινίζονται οι υποχρεώσεις, τα καθήκοντα και η αμοιβή του γραμματέα, σε μια καινοφανή διάταξη σε σχέση με τις υφιστάμενες του ν. 2735/1999 (Α' 167) που κατέλειπαν αρρύθμιστο το εν λόγω ζήτημα.</p>
28	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ο καθορισμός του τρόπου διαιτησίας.</p>
29	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση διακρίνεται η προσφυγή στη διαιτησία από την αγωγή. Η προσφυγή στη διαιτησία είναι το εναρκτήριο δικόγραφο της διαιτησίας, στο οποίο περιγράφεται συνοπτικώς η υπαγωγή στη διαιτησία της συγκεκριμένης διαφοράς, τα ειδικότερα στοιχεία της οποίας πρέπει να παρατίθενται κατά τον αρμόζοντα κατά τις συγκεκριμένες περιστάσεις βαθμό, η διαιτητική συμφωνία και ενδεχομένως διορίζεται επί πολυμερούς διαιτητικού δικαστηρίου ο διαιτητής του προσφεύγοντος. Στην παρ. 2</p>

	καθορίζεται η προθεσμία απάντησης στην προσφυγή, την οποία εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η προσφυγή πρέπει να γνωστοποιήσει από την παραλαβή της προσφυγής.
30	Ορίζεται ότι η γλώσσα που χρησιμοποιείται στη διαιτησία αποφασίζεται από τα μέλη και, ελλείψει συμφωνίας, από το διαιτητικό δικαστήριο.
31	Η προτεινόμενη διάταξη είναι εξαιρετικά κρίσιμη, καθώς εισάγει την έννοια της αγωγής στη διαιτησία που αποτελεί το κύριο και βασικό εισαγωγικό δικόγραφο, στο οποίο αναλυτικώς ο ενάγων εκθέτει το αντικείμενο της διαφοράς, το αίτημά του, καθώς και τα πραγματικά γεγονότα που το θεμελιώνουν. Αντίστοιχα, ο εναγόμενος μέσα στην οριζόμενη προθεσμία πρέπει να απαντήσει στην αγωγή, προβάλλοντας τους ισχυρισμούς και τα αιτήματά του. Αμφότερα τα δικόγραφα πρέπει να συνοδεύονται από την επίκληση των συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη των ισχυρισμών τους, ανεξάρτητα εάν τα αποδεικτικά αυτά μέσα προσάγονται (όπως τα αποδεικτικά έγγραφα) ή όχι με το αντίστοιχο δικόγραφο. Από τα ανωτέρω καθίσταται απολύτως σαφής η διάκριση μεταξύ αφενός μεν της προσφυγής στη διαιτησία και της απάντησης σ' αυτήν, αφετέρου δε της αγωγής και της απάντησης στην αγωγή.
32	Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζεται το ζήτημα της διεξαγωγής της ακροαματικής ή της γραπτής διαδικασίας. Ειδικότερα, με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει αν θα τηρηθεί ακροαματική διαδικασία ή αν η διαιτητική διαδικασία θα διεξαχθεί με έγγραφα και άλλα στοιχεία. Επισημαίνεται ότι το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να μεριμνά ώστε να μην υπάρχουν στον φάκελο της υπόθεσης και να μη λαμβάνονται, εντεύθεν, υπόψη εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης ή αποδεικτικά έγγραφα των οποίων δεν έχουν λάβει γνώση και τα δύο μέρη για λόγους τήρησης της αρχής της ισότητας των όπλων.
33	Με το προτεινόμενο άρθρο ορίζεται η διαδικασία ερημοδικίας στο διαιτητικό δικαστήριο.
34	Με το προτεινόμενο άρθρο ορίζεται η διαδικασία διορισμού πραγματογνώμονα από το διαιτητικό δικαστήριο.
35	Η προτεινόμενη διάταξη αντιμετωπίζει το ζήτημα της επίδειξης εγγράφων και της προσκομιδής αποδείξεων, η οποία είναι αποδεικτική μέθοδος ευρύτατης χρήσης στη διαιτητική πρακτική. Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, το διαιτητικό δικαστήριο έχει, με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών ή κανόνων αναγκαστικού δικαίου που έχουν εφαρμογή, την εξουσία να επιβάλει στα μέρη να προσκομίσουν έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά μέσα που βρίσκονται στη διάθεσή τους και πιθανολογείται ότι θα έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της διαιτησίας. Η εξουσία αυτή επιτρέπει στο διαιτητικό δικαστήριο να έχει τον ουσιαστικό έλεγχο της αποδεικτικής διαδικασίας και θέτει τις

	<p>βάσεις για την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας στη διαιτητική δίκη. Η υποχρεωτική, ύστερα από διαταγή του διαιτητικού δικαστηρίου, επίδειξη εγγράφων ή η προσκομιδή αποδείξεων καθιστά τη διαιτησία θεσμό επίλυσης διαφορών απολύτως ισοσθενή προς την πολιτειακή δικαιοδοσία. Η πρακτική εμπειρία από την εφαρμογή αυτών των διαδικασιών στη διεθνή διαιτησία είναι απολύτως θετική. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η εξουσία αυτή ασκείται σε κατάλληλο στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από αίτηση μέρους ή με πρωτοβουλία του διαιτητικού δικαστηρίου, και αφού έχει ζητηθεί από τα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους.</p>
36	<p>Η προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζει τη δυνατότητα του διαιτητικού δικαστηρίου και των μερών να ζητήσουν τη συνδρομή των τακτικών δικαστηρίων κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων.</p>
37	<p>Με την παρούσα διάταξη ρυθμίζεται το εφαρμοστέο δίκαιο στην ουσία της διαφοράς. Οι παρ. 1, 2 και 4 με πλέον δόκιμο τρόπο αποδίδουν τις ρυθμίσεις του Πρότυπου Νόμου. Στην παρ. 3 αποκαθίσταται η ορθή διάκριση μεταξύ δίκαιης κρίσης και κρίσης κατά την επιείκεια, σύγχυση η οποία αίρεται, και υπάρχει και στον Πρότυπο Νόμο.</p>
38	<p>Στην προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι σε περίπτωση περισσότερων διαιτητικών δικαστών, αυτοί αποφασίζουν κατά πλειοψηφία, διαφορετικά υπερισχύει η γνώμη του προέδρου.</p>
39	<p>Στην παρ. 1 αποκαθίσταται η ρύθμιση σχετικά με τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, όπως έχει στον Πρότυπο Νόμο, η οποία είχε αλλοιωθεί αδικαιολόγητα με τον ν. 2735/1999.</p>
40	<p>Η προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζει τη μορφή και το περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης. Ειδικότερα η παρ. 4, εναρμονίζεται με την παρ. 2 του άρθρου 898 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και υιοθετεί την ίδια διατύπωση με την παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 2735/1999 (Α' 167), οι οποίες θέτουν ως αφετηρία την κοινοποίηση της απόφασης. Με τον τρόπο αυτό γίνεται σαφές ότι η αγωγή ακύρωσης αποτελεί ένδικο βοήθημα ενώπιον των πολιτειακών δικαστηρίων, ώστε δεν νοείται η αφετηρία της σχετικής αποσβεστικής προθεσμίας να τοποθετείται σε ένα άτυπο κατά τα άνω γεγονός.</p>
41	<p>Το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζει τη διαδικασία περάτωσης της διαιτησίας, τους λόγους περάτωσης, την εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου σε περίπτωση περάτωσης και τη διαδικασία επιμερισμού των δαπανών. Επιπλέον, στην παρ. 5 προστίθεται η δυνατότητα, τρίτο πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο από το διαιτητικό δικαστήριο, να καταθέσει τη διαιτητική απόφαση στο Μονομελές Πρωτοδικείο, ευχέρεια που έχει ιδιαίτερη πρακτική σημασία, ιδίως όταν το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από διαιτητές που δεν έχουν την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα.</p>

42	<p>Η προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζει τη διαδικασία διόρθωσης και τις προϋποθέσεις αυτεπάγγελτης διόρθωσης της απόφασης μετά την έκδοσή της. Επιπλέον, στην παρ. 3 εισάγεται η ρύθμιση του Πρότυπου Νόμου για τη δυνατότητα έκδοσης συμπληρωματικής διαιτητικής απόφασης για αιτήματα που είχαν υποβληθεί στη διαιτησία, αλλά είχαν παραλειφθεί στη διαιτητική απόφαση.</p>
43	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονται οι λόγοι άσκησης αγωγής ακύρωσης της διαιτητικής απόφασης και επέρχονται αλλαγές συγκριτικά με το υφιστάμενο πλαίσιο του άρθρου 34 του ν. 2735/1999 (Α' 167). Συγκεκριμένα με την υποπερ. α' της περ. α' της παρ. 2 διευκρινίζεται ότι η ικανότητα των μερών για κατάρτιση διαιτητικής συμφωνίας κρίνεται με βάση το επ' αυτής εφαρμοστέο δίκαιο και επιτρέπεται η άσκηση αγωγής ακύρωσης και κατά της αποφαστικής επί της δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου απόφασης. Επιπρόσθετα, με την υποπερ. αε' εισάγονται ως λόγοι ακύρωσης οι περ. 6 και 10 του άρθρου 544 ΚΠολΔ, διότι δεν είναι ανεκτό να είναι μέρος της έννομης τάξης δικαστικές ή διαιτητικές αποφάσεις, οι οποίες βασίζονται σε εκ των υστέρων ανατραπέισα πραγματική βάση ή αποτελούν προϊόν παράνομης πράξης. Σημειώνεται ότι, ήδη και υπό του υφιστάμενου καθεστώτος του ν. 2735/1999, υποστηρίζεται στην ελληνική θεωρία, όχι όμως και στη νομολογία, ότι η συνδρομή λόγου αναψηλάφησης αποτελούσε λόγο ακύρωσης διαιτητικής απόφασης λόγω αντίθεσης στη δικονομική δημόσια τάξη.</p> <p>Επίσης, στην παρ. 3 διευκρινίζεται ότι αφετηρία της προθεσμίας της αγωγής ακύρωσης είναι η επίδοση της διαιτητικής απόφασης, καθώς είχε υπάρξει μια ad hoc, μάλλον ατυχής, νομολογία που προκάλεσε σύγχυση ως προς το σημείο αφετηρίας της προθεσμίας (ΑΠ 5/2000). Με την παρ. 4 καθιερώνεται ειδικό απαράδεκτο για λόγους ακύρωσης οι οποίοι προέρχονται από πράξεις ή παραλείψεις του ενάγοντος. Η εν λόγω παράγραφος συνιστά ουσιαστικά ενσωμάτωση ιδιαίτερα πρωτοποριακών νομολογιακών αποφάσεων που διαμόρφωσαν το εν λόγω απαράδεκτο (βλ. ΑΠ 933/1988, ΟλομΑΠ 25/1990). Η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 5 λειτουργεί υπέρ της διαιτησίας και εξυπηρετεί την οικονομία της δίκης, αφού άλλως το αρμόδιο δικαστήριο θα έπρεπε λόγω του διαπιστωθέντος ελαττώματος να ακυρώσει τη διαιτητική απόφαση και τα μέρη να επαναφέρουν με βάση την παρ. 6 τη διαφορά τους στη διαιτησία, προκειμένου αυτή να κριθεί εξ αρχής. Οι περιπτώσεις που το αρμόδιο δικαστήριο αναπέμπει την διαφορά προς «επανεκδίκαση» είναι ιδίως ελαττώματα όπως στις υποπερ. αβ', αγ' και αδ' της περ. α' και υποπερ. ββ' της περ. β' της παρ. 2, χωρίς πάντως να αποκλείονται και κάποιες εξαιρετικές περιπτώσεις των άλλων λόγων ακύρωσης. Σε κάθε περίπτωση, η δυνατότητα άρσης</p>

	<p>του ελαττώματος με την αναπομπή στο διαιτητικό δικαστήριο θα κρίνεται in casu από το αρμόδιο για την ακύρωση δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις των μερών. Η αναπομπή της διαφοράς στο διαιτητικό δικαστήριο στις περισσότερες των περιπτώσεων θα επιβάλλει, εν όλω ή εν μέρει, αναδίκαση της υπόθεσης ή έστω, κατά περίπτωση, την παροχή της παραληφθείσας ακρόασης. Για τον λόγο αυτό η εν λόγω ρύθμιση λαμβάνει μέριμνα για ενδεχόμενη παράταση της αρχικώς ορισθείσας προθεσμίας έκδοσης της διαιτητικής απόφασης από το ίδιο το διαιτητικό δικαστήριο. Η παρ. 6 στοχεύει στην αναβίωση της διαιτητικής συμφωνίας ως προς την κριθείσα διαφορά και συνεπώς στην ανάκτηση της δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου (βλ. ΟλομΑΠ 1549/1979, ΑΠ 686/1977).</p> <p>Ακολούθως, η πρακτική σημασία της παρ. 7 έγκειται στο γεγονός ότι η παραίτηση των μερών από την αγωγή ακύρωσης της διαιτητικής απόφασης με έγγραφη συμφωνία δεν επιφέρει και παραίτηση από την ακυρωτική δικαστική προστασία. Στην περίπτωση που γίνει δεκτός σχετικός λόγος ανακοπής, που προβάλλεται στη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, θα ακυρώνεται ο εκτελεστός τίτλος.</p>
<p>44</p>	<p>Η προτεινόμενη διάταξη, σε σχέση με την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 35 του ν. 2735/1999 (Α' 167) παραπέμπει απευθείας στις διατάξεις του ΚΠολΔ περί δεδικασμένου των δικαστικών αποφάσεων. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 με το οποίο ορίζεται ότι το δεδικασμένο καταλαμβάνει και προδικαστικά ζητήματα που κρίθηκαν από το διαιτητικό δικαστήριο και εμπίπτουν στη διαιτητική συμφωνία, όπως το κύρος της σύμβασης ή η σχετική ικανότητα των μερών. Η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί την οικονομία της δίκης αφού τα ζητήματα αυτά δεν θα χρειαστεί να υπαχθούν εκ νέου στην κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου, αποφεύγοντας έτσι την έκδοση αντιφατικών αποφάσεων. Τέλος, στη παρ. 2 εισάγεται νέα ρύθμιση, που δεν προβλέπεται στον Πρότυπο Νόμο και ορίζει ότι η διαιτητική απόφαση ενεργεί έναντι τρίτων προσώπων, μόνον αν τα πρόσωπα αυτά δεσμεύονται από τη διαιτητική συμφωνία. Πρόκειται για άποψη που κρατεί σχεδόν απολύτως στο διεθνές πεδίο. Κατά τα λοιπά οι λοιπές ρυθμίσεις του άρθρου αυτού παραμένουν ως είχαν στον ν. 2735/1999.</p>
<p>45</p>	<p>Η προτεινόμενη διάταξη είναι ιδιαίτερα σημαντική, διότι καθιερώνει κατά παραπομπή τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης [ν.δ. 4220/1961 «Περί κυρώσεως της εν Νέα Υόρκη την 10ην Ιουνίου 1958 υπογραφείσης συμβάσεως περί αναγνώρισεως και εκτελέσεως αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων» (Α' 173)] ως το γενικώς ισχύον νομοθετικό καθεστώς της αναγνώρισης και εκτέλεσης αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, δηλαδή ακόμη και σε όσες περιπτώσεις η υπό αναγνώριση αλλοδαπή διαιτητική απόφαση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της</p>

	<p>Σύμβασης της Νέας Υόρκης. Είναι αυτονόητο ότι οι επιφυλάξεις αμοιβαιότητας και εμπορικότητας δεν εφαρμόζονται εν προκειμένω. Έτσι, το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 903 και 906 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει συρρικνωθεί εντελώς κατά το ουσιαστικό του μέρος και στην πραγματικότητα οι διατάξεις αυτές διατηρούνται σε εφαρμογή κατά το μέρος που καθορίζουν την ακολουθητέα διαδικασία για την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων στην Ελλάδα.</p>
46	<p>Με τη διάταξη αυτή εισάγεται μία σύγχρονη ρύθμιση για τους οργανισμούς θεσμικής διαιτησίας, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη διαδικασία ίδρυσής τους κατά το άρθρο 902 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει αποδεχθεί ανεπαρκής προς τον σκοπό αντιμετώπισης των σύγχρονων αναγκών. Ορίζεται ειδικότερα ότι οι οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας ιδρύονται με απλή δήλωση (όχι άδεια) που κατατίθεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Τη δήλωση αυτή μπορούν να υποβάλουν και ήδη λειτουργούντες οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου. Προβλέπεται ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής της αξιολογούμενης ρύθμισης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Ο λόγος περιορισμού των εν δυνάμει οργανισμών θεσμικής διαιτησίας σε Α.Ε. ή ν.π.δ.δ. έγκειται στη διαφάνεια αλλά και στην ευελιξία του νομικού προσώπου. Το ελάχιστο προβλεπόμενο κεφάλαιο της Α.Ε οφείλεται διότι η λειτουργία ενός οργανισμού θεσμικής διαιτησίας απαιτεί σοβαρή και δαπανηρή οργάνωση, προκειμένου να μπορεί να επιτελέσει την υποστηρικτική του λειτουργία σε έναν θεσμό εξώδικης επίλυσης των διαφορών. Επίσης, διευκρινίζεται ότι οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας που έχουν εγκύρως συσταθεί και λειτουργούν στην αλλοδαπή, μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες θεσμικής διαιτησίας στην Ελλάδα.</p>
47	<p>Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης να καθορίζει με απόφασή του κάθε αναγκαίο ζήτημα για το αρχείο των οργανισμών θεσμικής διαιτησίας σύμφωνα με το άρθρο 46, όπως την αρμόδια υπηρεσία και τον τρόπο τήρησης του αρχείου των υποβληθεισών δηλώσεων των οργανισμών θεσμικών διαιτησιών.</p>
48	<p>Εισάγονται μεταβατικές ρυθμίσεις, σύμφωνα με τις οποίες διαιτησίες οι οποίες άρχισαν μέσω αίτησης διαιτησίας πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τον ν. 2735/1999 (Α' 167) και οι μόνιμες διαιτησίες που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 902 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και των άρθρων 131 και 132 του ν. 4194/2013 (Α' 208) εξακολουθούν να διέπονται από τις οικείες διατάξεις.</p>
49	<p>Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καταργείται ο ν. 2735/1999 (Α' 167).</p>
50	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση αποβλέπει στην ενίσχυση των</p>

	εσόδων των ειδικών διανεμητικών λογαριασμών που υφίστανται στους κατά τόπους συλλόγους των δικαστικών επιμελητών. Η θέσπιση παρακράτησης υπέρ διανεμητικού λογαριασμού εξασφαλίζει την είσπραξη των πόρων των συλλόγων δικαστικών επιμελητών και την επιβαλλόμενη από τον ρόλο τους οικονομική τους ανεξαρτησία, ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ των μελών και συμβάλλει στην αποτροπή και καταπολέμηση φαινομένων αθέμιτων πρακτικών που υπονομεύουν την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών και την ισότητα πρόσβασης των πολιτών στις διαδικασίες επιδόσεων και αναγκαστικών εκτελέσεων, διαδικασίες που συνιστούν κρίσιμο τμήμα του δικαιώματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη όπως πάγια κρίνουν τα ελληνικά και διεθνή δικαστήρια.
51	Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζεται το ζήτημα των αρμοδιοτήτων της Γ.Σ. του εκάστοτε συλλόγου δικαστικών επιμελητών.
52	Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζεται το ζήτημα απαρτίας της Γ.Σ. του εκάστοτε συλλόγου δικαστικών επιμελητών σχετικά με τη συζήτηση και λήψη απόφασης των ζητημάτων του άρθρου 51 του Κώδικα Δικαστικών επιμελητών που αφορά στη λειτουργία του Ειδικού Διανεμητικού Λογαριασμού.
53	Ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων		X		
		Μείωση δαπανών				
		Εξοικονόμηση χρόνου		X		
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα		X		
		Άλλο				

	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών		X			
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Το νομοσχέδιο αναμένεται να έχει θετικές επενέργειες, εντοπιζόμενες προεχόντως στην προσπάθεια προσέλκυσης ξένων επενδύσεων αλλά και γενικότερα στην ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας και των διεθνών συναλλαγών. Επιπλέον θα διευκολύνει το έργο της αποσυμφόρησης των πολιτικών δικαστηρίων, παρέχοντας συγχρόνως ένα σταθερό πλαίσιο επίλυσης των διαφορών συμβατό με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, με το οποίο είναι ήδη εξοικειωμένες οι διεθνείς εμπορικές επιχειρήσεις.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία				
		Υποδομή / εξοπλισμός				
		Προσλήψεις / κινητικότητα				
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκομένων				
		Άλλο				
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης				
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση				
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση				

		Άλλο					
--	--	------	--	--	--	--	--

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

--

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν αναφέρονται κίνδυνοι από την αξιολογούμενη ρύθμιση.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη).
-----	--

	Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤ: Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρο 8 και παρ. 1 άρθρου 20.	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	- Εν Νέα Υόρκη την 10ην Ιουνίου 1958 υπογραφείσης συμβάσεως περί αναγνώρισεως και εκτελέσεως αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 4220/1961 (Α' 173). - Πρότυπος Νόμος της UNCITRAL ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 2735/1999 (Α' 167).

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	ΟλομΑΠ 1549/1979, ΑΠ 686/1977, 35/2019, 716/2019, 738/2019, 760/2019, 888/2019
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	<i>Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης</i>	<i>Υφιστάμενες διατάξεις</i>
30.	Κατάργηση διατάξεων	

<i>Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση</i>	<i>Καταργούμενες διατάξεις</i>

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)

--	--	--	--	--